

N:o 114.

Af Herr A. P. Lind: Angående underdånig skrifvelse om förslag till ordnande af den militära undervisningen i folkskolorna.

Det heter visserligen, att man i våra skolor lemnar fullständig undervisning i gymnastik och militära saker. Detta kan visserligen vara sant i fråga om de högre elementarläroverken, men i afseende på våra folkskolor vågar jag påstå, att i de flesta består all sådan undervisning i något litet gymnastik. Viktigt vore likväl att barnen i skolorna redan vandes vid vapnens bruk. Vi vilja icke tala om det nyttiga i sjelfva rörelserna för deras kroppsliga utveckling, vi vilja endast fästa uppmärksamhet vid huru viktig en sådan undervisning vore för landets försvar. Vanligen sluta dessa barn i folkskolan vid en ålder af 13 à 15 år. Om man nu tänker sig, att dessa finge under högsommaren en månads tid, utom den vanliga gymnastik folkskoleläraren är skyldig öfva barnen i hvarje dag, en halftimme eller timme om dagen öfvas i vapnens bruk, så är det lätt att inse, af hvilken vigt en sådan undervisning skulle vara, då den unge mannen en gång skall gå igenom sin öfningstid som värnpliktig. Vid den ålder då barnen äro i skolan är sinnet lätt emottagligt för intryck; hvad gossen lär sig då, kommer den unge mannen vanligtvis väl i håg, och sålunda vore redan i skolan en viktig grund lagd till landets försvar, för att, som sagdt är, icke tala om den uppfriskande öfning för både kropp och själ, som härigenom gäfves de unga genom utmarscher och rörelse i fria luften under den varma årstiden.

Lämpliga lärare torde heller icke vara svårt att anskaffa. Vid öfningstidens slut, då underofficerarne vända tillbaka till sina hem, vore det utan tvifvel god tillgång på sådane till denna undervisning. Dessa underofficerare ligga vanligen utan sysselsättning sommartiden efter mötet, och skulle utan tvifvel de flesta af dem vara villiga att för en mycket liten aflöning tjenstgöra som lärare.

Jag är icke i tillfälle att på öret kunna säga hvad ett sådant förslags genomförande skulle kosta, jag vet endast att de medel som dertill användas icke äro

onödigt utkastade, samt att ett sådant anslag som det till skarpskytterörelsen utan tvifvel kunde bättre användas på förbättrandet af skolungdomens vapenöfningar.

Utan att vilja häruti göra något bestämdt förslag om sättet, anhåller jag vördsamligen att

Riksdagen ville för sin del besluta att ingå till Kongl. Maj:t med en underdånig skrifvelse, det täcktes Kongl. Maj:t i nåder till en kommande Riksdag framlägga ett förslag till ordnandet af den militära undervisningen i folkskolor.

Stockholm den 27 Januari 1877.

A. P. Lind.

N:o 115.

Af Herr A. P. Lind: Angående underdånig skrifvelse om indragning af biskops-, landshöfdinge- och presidents-embetena.

Hvad man kan göra för att lindra den börda som trycker på folket är naturligtvis af största vigt nu, då det gäller att detta folk skall åtaga sig en börda, hvilken det vore omöjligt att bära, om icke något af de gamla tyngderna toges bort. Det är naturligtvis ock derföre som man nu, då försvarsfrågan står på dagordningen, begärt att grundskatterna skola aflyftas och indelningsverket upphöra, dessa två onera som så länge och så mycket tryckt den jordbrukande befolkningen.

Alla äro vi utan tvifvel ense derom, att det vore godt att hafva ett mycket stort och starkt försvar — endast landet kunde tåla vid de stora omkostnaderna derför. Frågan gäller således om man skall våga att till de skatter och bördor, vi nu hafva, lägga den ofantliga utgift, ett så vidsträckt försvar, som regeringen föreslagit, otvifvelaktigt skulle hafva med sig. På denna fråga måste jag för min del svara ett obetingadt nej. Ty saken gäller icke blott att i *fredstid* kunna öfva värnpligtige utan det gäller ock att i *krigstid* kunna underhålla denna här, som redan under freden tagit ut våra krafter.

Då gäller utan tvifvel att taga bort något af de gamla bördorna för att man skall kunna bära de nya. Grundskatternas afskrifning och indelningsverkets